

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 40. Conciliabulum Philippopolitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. & aliis Episcopis persecutionem passis
 A. C. 347. pronuntiaverat, huic canoni ponendo
 ansam præbuisse videtur, & vidimus fu-
 perius, quod Julius conquestus fuerit
 S. Athanasii causam sine sui participatio-
 ne fuisse judicatam. Tale fuit genuinum
 Sardicense Concilium. Præter Episco-
 pos præsentis, alii plures subscripserunt
 exemplis, ad se allatis; horum S. Atha-
 nadius ultra trecentos numerat.

Sup.

§. XXIV.

Apol. 2.

p. 720.

§. XL.

Conciliabulum Philippopolitanum.

Soz. III. c. Interim Orientales, qui Sardica recesserant, Philippopoli in Thracia, urbe in
II. to. 2. Constantii Ditione haud procul Constanti-
Conc. p. 699. nopoli substituerunt; inde, tanquam illud
ex Hilar. verum Concilium constituerent, Episto-
fragm. lam scripserunt ad Gregorium Sedis Alexan-
 drinæ usurpatorem, Amphionem
 Nicomediensem, Donatum Episcopum
 Schismaticum Carthaginensem, Deside-
 rium Campaniensem, Fortunatum Neo-
 politanum, Eutyrium Ariminensem, Ma-
 ximum Salonensem in Dalmatia, & uni-
 versim, ut ipsi dicunt, ad Episcopos, Pres-
 byteros, & Diaconos Ecclesiæ Catholicæ,
 phrasi utrique parti semper communi.
 Dicunt se congregatos fuisse Sardicæ et
 diversis Orientis Provinciis, quas enu-
 merant, & Concilium celebrasse. In-
 titium

tium faciunt, zelum suum ostentando pro ^{Sæculum IV.}
 Ecclesiæ Disciplina conservanda, & ju- ^{A. C. 347.}
 dicii ab Ecclesia semel lati firmitate;
 tum causam Marcelli Ancyrani expo-
 nunt, cujus condemnatio ignaris magis
 speciosa videbatur. Ipsum hæreses Sa- ^{Sup. L. XI.}
 bellii, & Pauli Samosatani reduxisse ac- ^{S. 54.}
 cusant, & ajunt, in Concilio Constanti-
 nopolitano sub Magno Constantino cele-
 brato sæpius erroris admonitum, & re-
 prehensum, tandem judicialiter fuisse
 condemnatum. Inde ad causam S. Atha-
 nassii transeunt; quem ut Sacrilegum,
 & Mysteriorum profanatorem accusant,
 quod propriis manibus sacrum calicem
 fregisset, altare comminuisset, Cathe-
 dram Sacerdotalem evertisset, Ecclesiam
 funditus diruisset, & Sacerdotem carce-
 ri mancipasset. Nempe Ischyrae calum-
 niam recoquunt. Supra Arsenii fabulam
 leviter transiliunt, sed die Paschatis in-
 jurias vimque multis illatam ipsius causa
 dicunt, quorum omnium Athanasium
 reum faciunt; hujus calumniæ occasio-
 nem haud facile quis divinaverit, cum
 de illis tantum hic loqui possint, quæ e-
 xilium ejus præcesserunt, quippe subjun-
 gunt, propter tanta crimina primo Conci-
 lium fuisse indictum Casareæ in Palæsti-
 na, deinde Tyri celebratum, ubi Episco-
 pi, ex multis Provinciis congregati, ne
 ex levibus indiciis judicasse viderentur,

Sæculum IV. illustrissimos quosdam ex cœtu suo de
 A. C. 347. legassent, qui, cum in ipsis locis præses-
 tes, oculis suis veritatem comperissent, omnia ad Concilium retulissent. Hic de missione in Mareotidem sermo. Tandem Athanasium, præsentem, damnatum, aufugisse, & ad Imperatorem appellasse, qui causa examinata, & criminum veritate comperta eum exilio multasset.

At vero, ulterius inquirunt: ubi redeundi potestatem obtinuit, post longum tempus ex Gallia Alexandriam revertens, pejora prioribus commisit; per viam ubivis in Ecclesia turbarum causa fuit, dum in quibusdam locis damnatos Episcopos restituit, aliis restitutionem promisit, Episcopos intravit. Infideles, viventibus veris Pastoribus, atque hæc vi, & Gentilium armis perfecit, huc Legum contemptus, & desperatio virum deduxit! Cum denique S. Episcopus Concilii auctoritate in Sedem ejus fuisset immissus, Gentiles excitavit, Templum Dei incendit, altare demolitus est, atque, perfecto facinore, fugam se abstulit. Hic de Gregorii invasione loquuntur, & quæ hac occasione violenter gesta, S. Athanasio tribuunt, inimici ejus scelera in ipsum rejicientes.

Paulum etiam Constantinopolitanum, Marcellum Ancyranum, Asclepam Gazensem,

zensem, & Lucium Andrinopolitanum Sæculum IV.
 multorum criminum, vis adhibitæ, & A. C. 347.
 Sacrilegiorum incusant, quæ omnia in
 eorum Epistola legi possunt; at, cum ex-
 ploratum sit, eos in causa S. Athanasii e-
 normiter mentiri, prudens lector, quam
 fidem in aliis mereantur, nobis non ita
 perspectis, facile æstimabit. Post hæc
 Orientales rursus in S. Athanasium inve-
 huntur, dicentes in sua Epistola, ipsum
 per varias Regiones peregrinatum, SS.
 Episcopis imposuisse fraudibus, & adula-
 tionibus, præsertim Ægyptiis, iis nempe,
 quibus scelerum ejus nulla esset
 scientia; ubique Epistolas commenda-
 ticias emendicasse, quibus Ecclesiæ tran-
 quillitas turbetur. His addunt: *Lau-
 des & testimonia eorum, qui iudices non
 fuerunt, nec præsentibus, quando de A-
 thanasio quæstio habebatur, nihil valeant
 contra sententiam, a tanto tempore San-
 ctorum Episcoporum ore latam. Tan-
 dem, ubi hæc omnia nihil sibi prodesse
 vidit, Romam ivit ad Julium, & quos-
 dam alios Italiæ Episcopos, eosque Epi-
 stolis, quæ mendaciis scatent, decepit;
 hunc illi reprehensibili levitate in suam
 communionem receperunt; hinc, ut fa-
 ctum proprium excusent, ejus causam
 qualemcunque tueri coguntur. Omnes
 alii, quorum crimina explorata, jam
 Marcello, & Athanasio se junxere, nem-*

Sæculum IV. *pe* Asclepas ante septendecim annos, id
 A. C. 347. *est, in Concilio Antiocheno anno 330. de-*
positus, Paulus, Lacijs, atque illis si-
 Sup. L. XI. *miles. Inita societate Regiones externas*
 §. 41. *pervagati sunt, fugientes illam Provin-*
ciam, ubi crimina perpetrarunt; vicinia
etiam suspecta fuit, sed in Provinciis
remotis, ubi nullus erat accusatorum
suorum timor, coram illis causam di-
xerunt, qui homines non noverant, his,
ne iudicibus suis fides habeatur, persua-
serunt. Hem vulpinam astutiam! sciunt
plures accusatores suos, iudices, & te-
stes inter vivos jam non esse; hinc ite-
rum judicari petunt rem, jam toties judi-
catam; credunt temporis longitudine cri-
minum suorum memoriam deleri potuis-
se, jamque in iudicio defendere se vo-
lunt coram nobis, qui nec accusatores
eorum, nec iudices fuimus, postquam o-
lim coram facie adversariorum suorum
causa ceciderunt.

§. XLI.

Querimonie contra Concilium
 Sardicense.

Athanasius, in Italiam, & Galliam de-
latus, novum iudicium petit impor-
tunis precibus, quibus cum Julius Episco-
pus Romanus, Maximinus Trevirensis, O-
sius, pluresque alii præpostere assensum de-
dere,